

Muntanyes del Canigó

Narcís Matas i Sabater, "Ciset Barraquer", Les Planes d'Hostoles

1. Mun - ta-nyes del Ca - ni - gó fres-ques són i re - ga - la - des i a què més, a - ra a l'es
2. Nou me-sos que fa que hi som, no n'h(i) vist per - so - na hu - ma - na si-nó un pe - tit ros - si -
3. No (an)i - ràs pas d'a-llà del mar a bus - car - ne u-na am-bai - xa - da? I en di - ràs als teus pa-

6 1. Fi 2.

tiu, que les ai - gües són ge - la - des. Ros - si -
nyol qu(e) en el niu tot sol can - ta - va.
10 rents que jo ja me'n som ca - sa - da.*
nyol, lo ros - si - nyol tu que fas llar - gues vo - la - des.

4. M'he casada jo amb un vell
que no el vull ni me n'agrada;
jo en vull un de jovenet
que me'n faci fer bones vetllades.

* La tercera estrofa enllaça amb la quarta sense passar per la tornada.